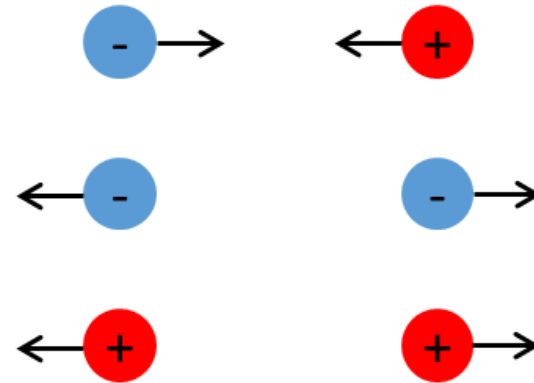

ELEKTROSTATYKA

ŁADUNEK ELEKTRYCZNY

W przyrodzie mamy do czynienia z dwoma rodzajami ładunków – dodatnimi i ujemnymi.

*Ładunki różnoimienne się przyciągają,
a jednoimienne odpychają!*

Jednostką ładunku w układzie SI jest kulomb [C].

1 C – ładunek przenoszony przez prąd o natężeniu 1 A (ampera) w czasie 1 s (sekundy).

ELEKTROSTATYKA

KWANTYZACJA ŁADUNKU

Wszystkie istniejące ładunki są wielokrotnością ładunku elementarnego, czyli ładunku protonu (elektronu):

$$1e = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ C}$$

Naładowane ciała nie mogą mieć ładunku mniejszego niż ładunek elementarny!

Ładunek elektryczny jest skwantowany, czyli może występować tylko w postaci określonych porcji!

ZASADA ZACHOWANIA ŁADUNKU

W układzie zamkniętym wypadkowy ładunek elektryczny jest stały.

ELEKTROSTATYKA

PRAWO COULOMBA

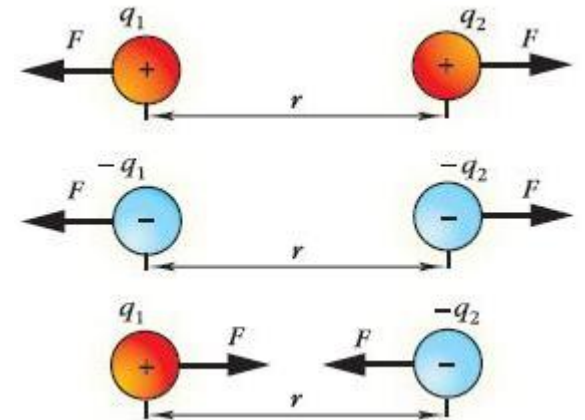
Dwa ładunki punktowe oddziałują wzajemnie siłą wprost proporcjonalną do iloczynu tych ładunków, a odwrotnie proporcjonalną do kwadratu odległości między nimi.

Dla próżni:

$$F = k \frac{q_1 \cdot q_2}{r^2} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_1 \cdot q_2}{r^2}$$

q_1, q_2 – wartości ładunków [c],
 r – odległość między ładunkami [m],

ϵ_0 – stała dielektryczna próżni, $\epsilon_0 = 8,85 \cdot 10^{-12} \frac{C^2}{N \cdot m^2}$

Dla dowolnego ośrodka:

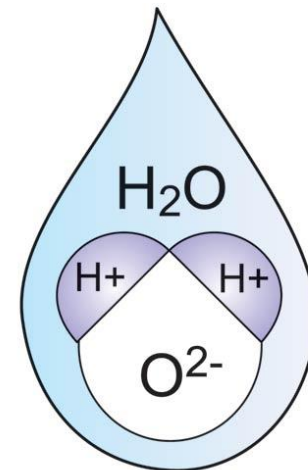
$$F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0\epsilon_r} \frac{q_1 \cdot q_2}{r^2}$$

ϵ_r – względna przenikalność elektryczna ośrodka.

ELEKTROSTATYKA

Względne przenikalności elektryczne wybranych ośrodków:

Ośrodek	Względna przenikalność elektryczna
próżnia	1
powietrze	1,00054
grafit	10-15
szkło	10
woda	81
lód	100

Cząsteczka wody ma budowę polarną:

- 1. Elektrony w cząsteczce są silnie przesunięte w stronę atomu tlenu.*
- 2. Kąt między wiązaniami H–O–H wynosi ok. 104°.*
- 3. Od strony atomu tlenu cząsteczka wody jest naładowana ujemnie, a od strony atomów wodoru dodatnio.*

ELEKTROSTATYKA

ZASADA SUPERPOZYCJI

Jeżeli w otoczeniu ładunku „próbny” znajduje się wiele ładunków, to wypadkowa siła działająca na ładunek próbny stanowi sumę wektorową sił działających od wszystkich ładunków otaczających.

Przykład 1.

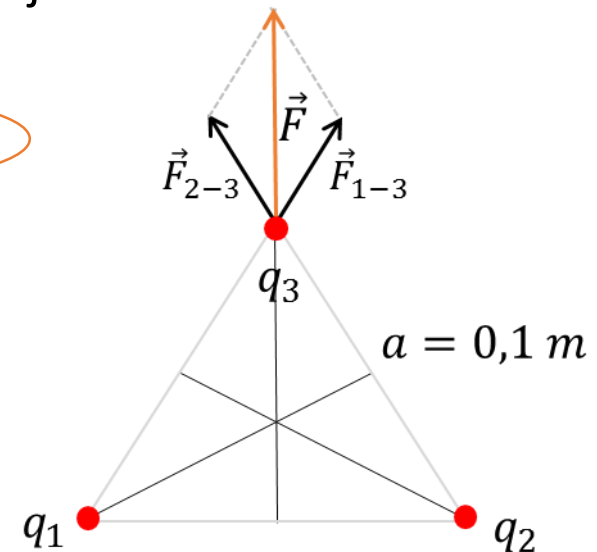
Trzy małe kulki, każda o masie $m = 10 \text{ g}$ zawieszono w jednym punkcie na oddzielnych nitkach jedwabnych o długości $l = 1 \text{ m}$. Kulki są jednakowo naładowane ($q_1 = q_2 = q_3 = q$) i wisząc układają się w wierzchołkach trójkąta równobocznego o boku $a = 0,1 \text{ m}$. Jaki jest ładunek każdej kulki?

$$\vec{F} = \vec{F}_{1-3} + \vec{F}_{2-3}$$

Widok z góry!

Z twierdzenia cosinusów:

$$|\vec{F}|^2 = |\vec{F}_{1-3}|^2 + |\vec{F}_{2-3}|^2 - 2 \cdot |\vec{F}_{1-3}| \cdot |\vec{F}_{2-3}| \cdot \cos 120^\circ$$

ELEKTROSTATYKA

Z prawa Coulomba:

$$|\vec{F}_{1-3}| = |\vec{F}_{2-3}| = k \frac{q \cdot q}{a^2}$$

$$|\vec{F}|^2 = \left(k \frac{q \cdot q}{a^2}\right)^2 + \left(k \frac{q \cdot q}{a^2}\right)^2 - 2 \cdot k \frac{q \cdot q}{a^2} \cdot k \frac{q \cdot q}{a^2} \cdot \cos 120^\circ$$

$$\cos 120^\circ = -\sin 30^\circ = -\frac{1}{2}$$

$$|\vec{F}|^2 = 3 \cdot \left(k \frac{q \cdot q}{a^2}\right)^2$$

$$|\vec{F}| = \sqrt{3} \cdot k \frac{q \cdot q}{a^2}$$

ELEKTROSTATYKA

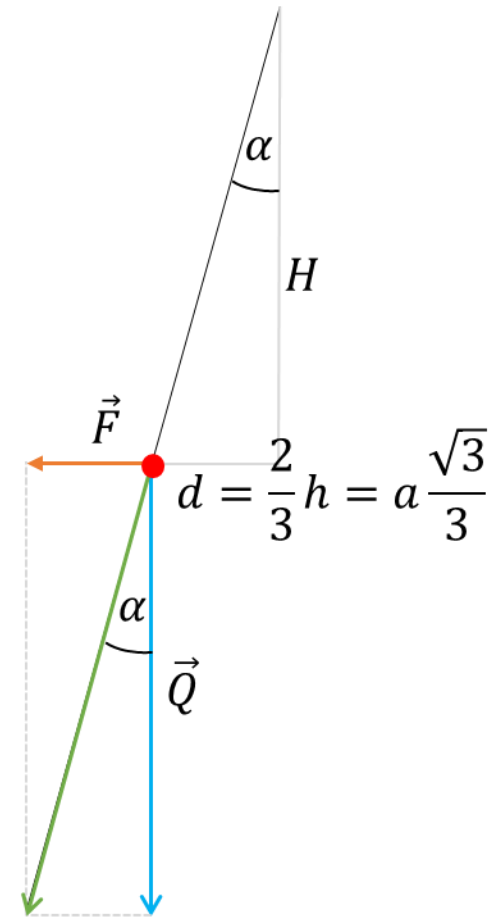
$$|\vec{F}| = F = \sqrt{3} \cdot k \frac{q \cdot q}{a^2}$$

$$Q = m \cdot g$$

$$\frac{F}{Q} = \frac{\sqrt{3} \cdot k \frac{q \cdot q}{a^2}}{m \cdot g} = \operatorname{tg} \alpha = \frac{d}{H} = \frac{\frac{2}{3}h}{\sqrt{l^2 - d^2}} = \frac{a \frac{\sqrt{3}}{3}}{\sqrt{l^2 - (a \frac{\sqrt{3}}{3})^2}}$$

$$\frac{\sqrt{3} \cdot k \frac{q \cdot q}{a^2}}{m \cdot g} = \frac{a \frac{\sqrt{3}}{3}}{\sqrt{l^2 - (a \frac{\sqrt{3}}{3})^2}}$$

$$q^2 = \frac{a \cdot m \cdot g \cdot a^2}{3k \cdot \sqrt{l^2 - (a \frac{\sqrt{3}}{3})^2}} = \frac{m \cdot g \cdot a^3}{3k \cdot \sqrt{l^2 - (a \frac{\sqrt{3}}{3})^2}}$$

Widok z boku!

ELEKTROSTATYKA

$$q^2 = \frac{m \cdot g \cdot a^3}{3k \cdot \sqrt{l^2 - \left(a \frac{\sqrt{3}}{3}\right)^2}}$$

$$q = \sqrt{\frac{m \cdot g \cdot a^3}{3k \cdot \sqrt{l^2 - \left(a \frac{\sqrt{3}}{3}\right)^2}}} = \sqrt{\frac{10^{-2} \cdot 10 \cdot 10^{-3}}{3 \cdot 9 \cdot 10^9 \cdot \sqrt{1 - \left(0,1 \cdot \frac{\sqrt{3}}{3}\right)^2}}} \approx 6,1 \cdot 10^{-8} \text{ C}$$

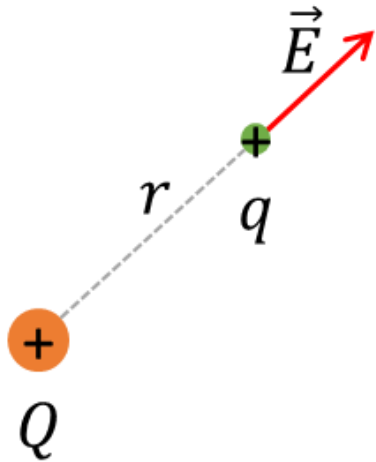
$$\left[\sqrt{\frac{\text{kg} \cdot \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \cdot \text{m}^3}{\frac{\text{N} \cdot \text{m}^2}{\text{C}^2} \cdot \sqrt{\text{m}^2 - \text{m}^2}}} \right] = \left[\sqrt{\frac{\text{N} \cdot \text{m}^3}{\frac{\text{N} \cdot \text{m}^2}{\text{C}^2} \cdot \sqrt{\text{m}^2 - \text{m}^2}}} \right] = \left[\sqrt{\text{C}^2} \right] = [\text{C}]$$

ELEKTROSTATYKA

NATĘŻENIE POLA ELEKTRYCZNEGO

Natężenie pola elektrycznego – siła Coulomba działająca na dodatni jednostkowy ładunek próbny.

$$E = \frac{F}{q}$$

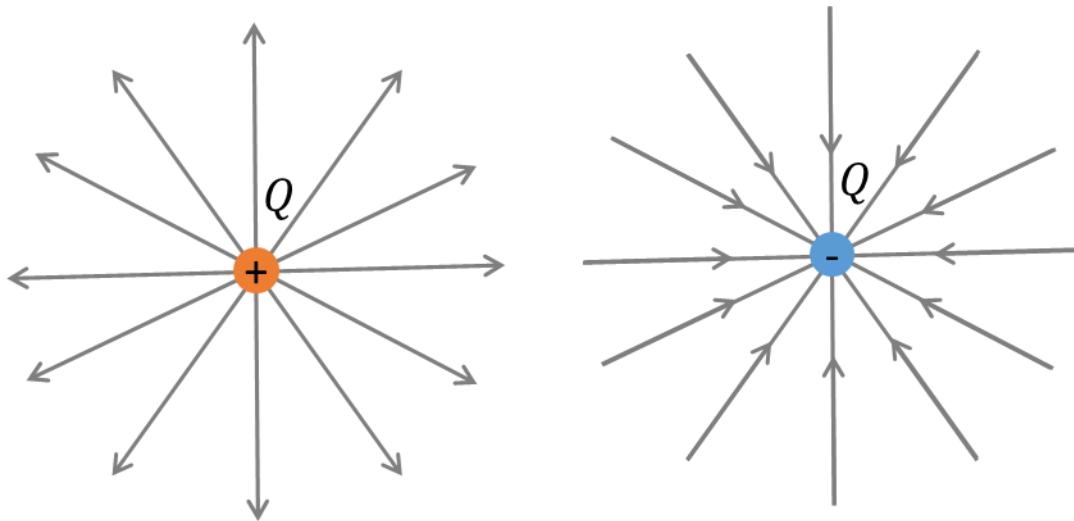
$$F = k \frac{Q \cdot q}{r^2}$$

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r^2}$$

Jednostką wektora natężenia pola elektrycznego jest $\left[\frac{N}{C}\right]$.

ELEKTROSTATYKA

LINIE POLA ELEKTRYCZNEGO WOKÓŁ ŁADUNKÓW PUNKTOWYCH

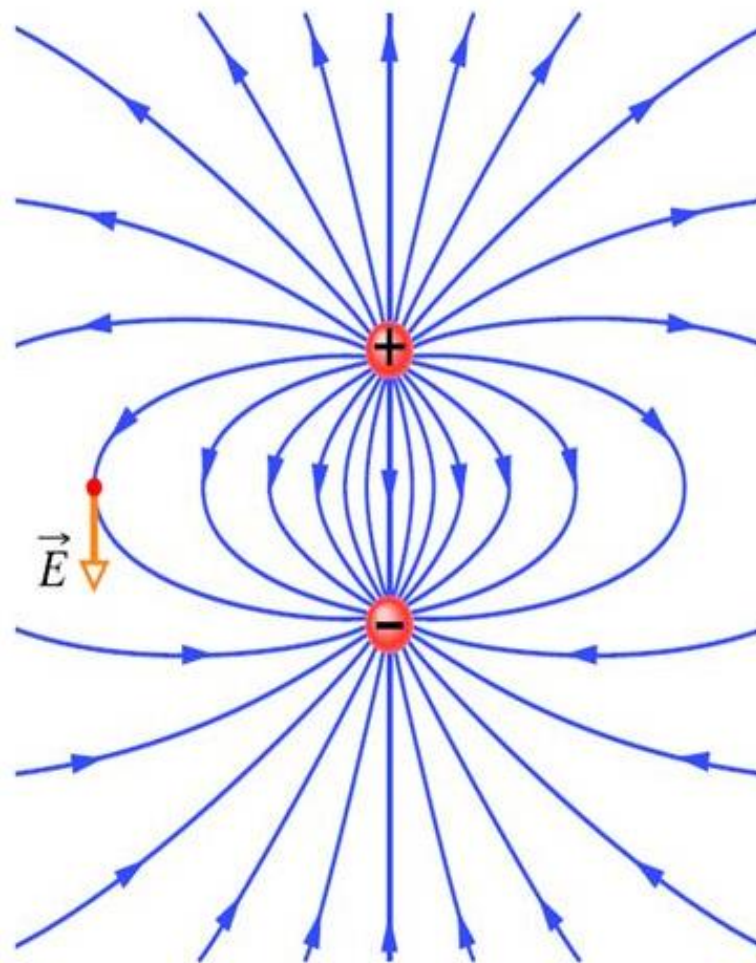
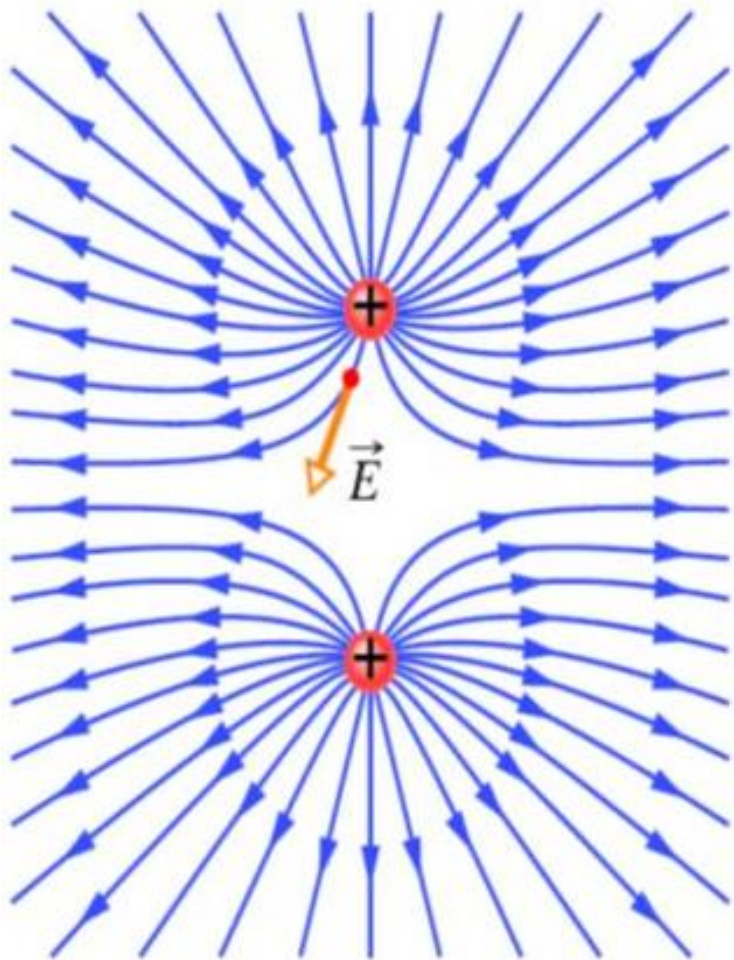
Linie sił pola elektrycznego – linie, do których wektor natężenia pola $\vec{E}$ jest w każdym punkcie styczny.

Linie sił zaczynają się zawsze na ładunkach dodatnich, a kończą na ładunkach ujemnych!

Im bliżej siebie znajdują się linie pola tym większa wartość wektora natężenia $\vec{E}$!

ELEKTROSTATYKA

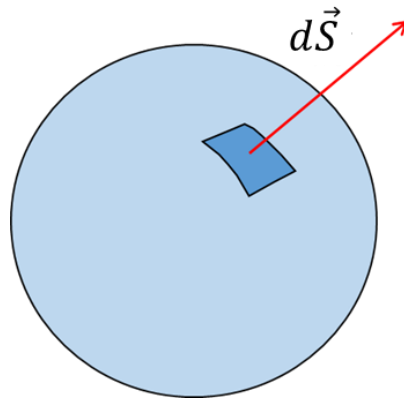
LINIE POŁA ELEKTRYCZNEGO DLA UKŁADÓW ŁADUNKÓW

ELEKTROSTATYKA

STRUMIEŃ WEKTORA NATĘŻENIA POŁA ELEKTRYCZNEGO

Wektor powierzchniowy – wektor prostopadły do powierzchni i zwrócony na zewnątrz niej, o długości równej polu tej powierzchni.

Strumień wektora natężenie pola elektrycznego – iloczyn skalarny wektora powierzchniowego $d\vec{S}$ i wektora natężenia pola elektrycznego $\vec{E}$.

$$\Phi_E = \vec{E} \cdot d\vec{S} = E \cdot dS \cdot \cos\alpha$$

Jeżeli wektor natężenia pola $\vec{E}$ w różnych punktach powierzchni S , ma różną wartość i przecina tę powierzchnię pod różnymi kątami, to iloczyny skalarne obliczamy dla nieskończenie małych powierzchni dS i dla lokalnych natężeń pola!

ELEKTROSTATYKA

Całkowity strumień przechodzący przez rozciągłą powierzchnię S obliczamy jako sumę przyczynków dla elementarnych powierzchni dS !

$$\Phi_E = \sum \vec{E} \cdot d\vec{S}$$

$$\Phi_E = \int_S \vec{E} \cdot d\vec{S}$$

PRAWO GAUSSA

Prawo Gaussa: Całkowity strumień pola elektrycznego przez zamkniętą powierzchnię jest równy całkowitemu ładunkowi otoczonemu przez tę powierzchnię podzielonemu przez ϵ_0 .

$$\Phi_E = \oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0}$$

POLE ŁADUNKU PUNKTOWEGO

$$\oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0}$$

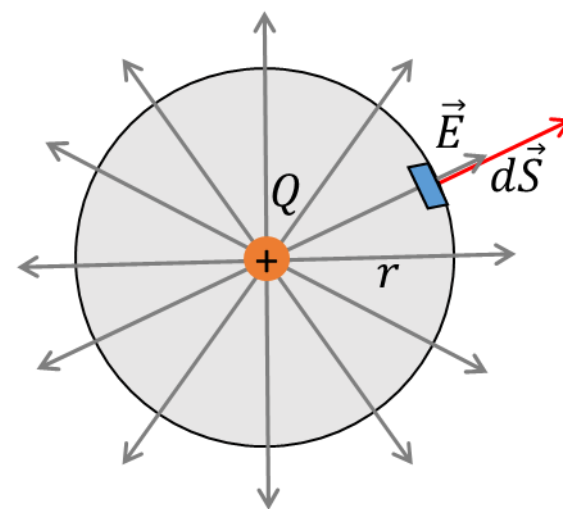
$$\oint_S E \cdot dS \cdot \cos\alpha = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$\oint_S E \cdot dS \cdot 1 = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$E \oint_S dS = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$E \cdot S = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2}$$

$$S = 4\pi r^2$$

ELEKTROSTATYKA

PRZEWODNIKI I IZOLATORY

Przewodnik – ładunki elektryczne mogą się swobodnie poruszać. Jeśli naładujemy przewodnik w sposób przypadkowy, to wytwarza on pole elektryczne przemieszczające swobodne elektrony na powierzchnię przewodnika. Proces ten trwa do momentu aż pole wewnątrz przewodnika nie zniknie.

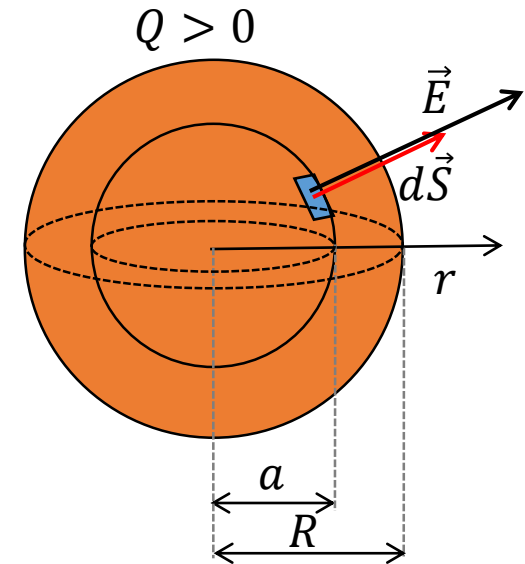
Izolator – nadmiarowy ładunek może być rozmieszczony w całej jego objętości

POLE JEDNORODNIE NAŁADOWANEJ KULI

Jednorodnie w całej objętości możemy naładować tylko kulę z izolatora bo w przewodniku cały ładunek gromadzi się na powierzchni!

Gęstość objętościowa ładunku:

$$\rho = \frac{Q}{V} = \frac{Q}{\frac{4}{3}\pi R^3} = \frac{q}{\frac{4}{3}\pi r^3}$$
$$q = \frac{Q \cdot r^3}{R^3}$$

1. Dla $r = a < R$:

$$\oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0}$$
$$\oint_S E \cdot dS = \frac{Q \cdot r^3}{R^3 \epsilon_0}$$

ELEKTROSTATYKA

$$E \oint_S dS = \frac{Q \cdot r^3}{\varepsilon_0 R^3}$$

$$E \cdot S = \frac{Q \cdot r^3}{\varepsilon_0 R^3}$$

$$E \cdot 4\pi r^2 = \frac{Q \cdot r^3}{\varepsilon_0 R^3}$$

$$E = \frac{Q}{4\pi\varepsilon_0 R^3} \cdot r$$

2. Dla $r = R$:

$$E = \frac{Q}{4\pi\varepsilon_0 R^3} \cdot R = \frac{Q}{4\pi\varepsilon_0 R^2}$$

3. Dla $r > R$:

$$q = Q$$

$$S = 4\pi r^2$$

$$\oint_S E \cdot dS = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

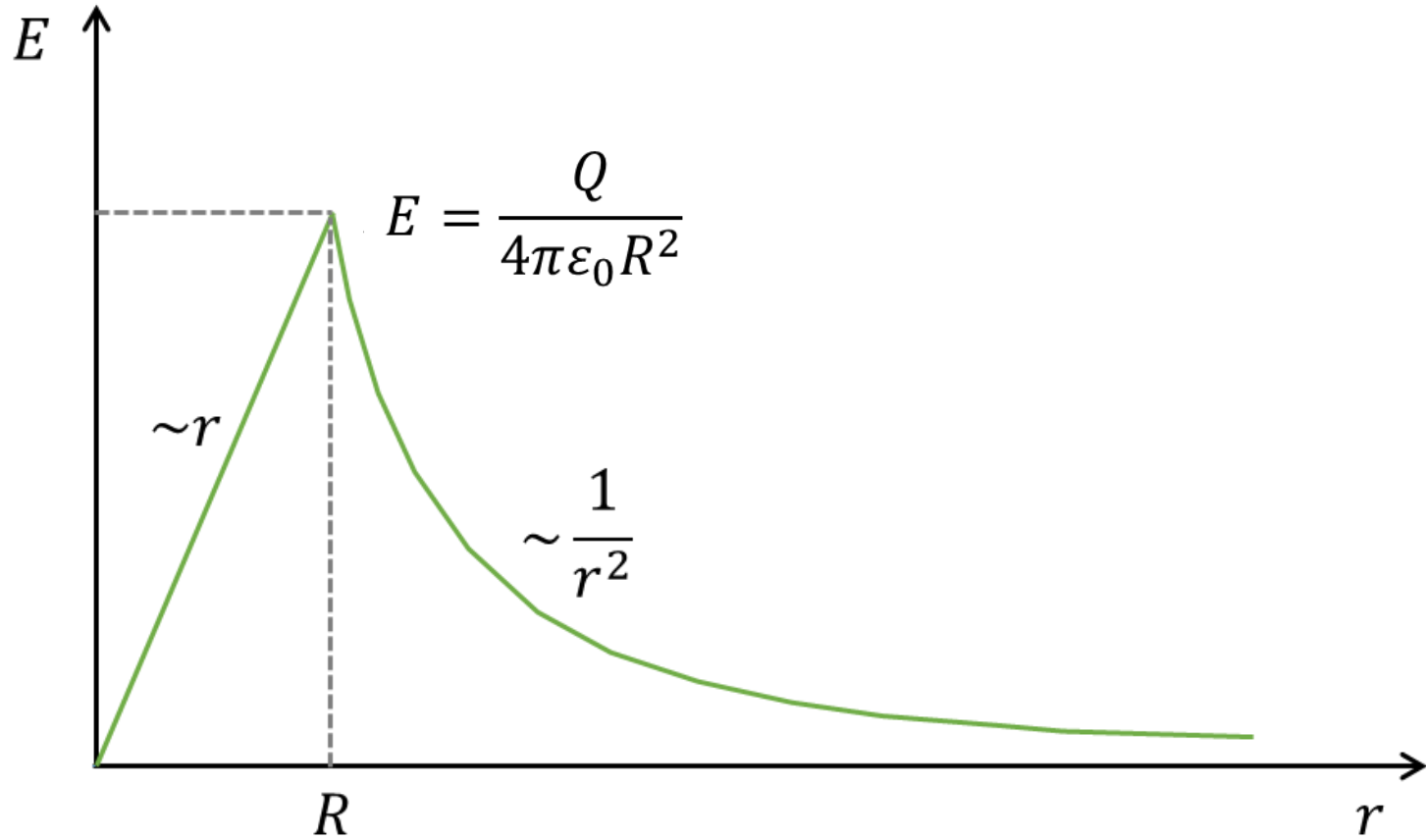
$$E \cdot 4\pi r^2 = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$E \cdot 4\pi r^2 = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2}$$

Pole w odległości $r > R$ dla kuli jednorodnie naładowanej ładunkiem Q jest takie samo jak dla ładunku punktowego o tej samej wartości!

ELEKTROSTATYKA

ENERGIA POTENCJALNA W POLU ELEKTRYCZNYM

Różnica energii potencjalnej pomiędzy dwoma punktami jest równa pracy (ze znakiem minus) wykonanej przez siłę zachowawczą przy przemieszczaniu ciała od punktu początkowego do końcowego!

$$E_{pK} - E_{pP} = -W_{PK} = -\int_P^K \vec{F} \cdot d\vec{r} = -q \int_P^K \vec{E} \cdot d\vec{r}$$

Siły elektryczne są siłami zachowawczymi i wartość pracy nie zależy od wyboru drogi pomiędzy punktami P i K!

W nieskończoności energia potencjalna pola elektrycznego jest równa zero!

Energia potencjalna w punkcie r pola elektrycznego:

$$E_p(r) - E_p(\infty) = E_p(r) = -q \int_{\infty}^r \vec{E} \cdot d\vec{r}$$

ELEKTROSTATYKA

Energia potencjalna w punkcie odległym o r od ładunku punktowego Q :

$$E_p(r) = -q \int_{\infty}^r \vec{E} \cdot d\vec{r} = -q \int_{\infty}^r E \cdot dr \cdot \cos\alpha$$

Jeśli $Q > 0$, to $\alpha = 0^\circ$!

$$E_p(r) = -q \int_{\infty}^r E \cdot dr = -q \int_{\infty}^r \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2} \cdot dr = -q \cdot \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \int_{\infty}^r \frac{1}{r^2} \cdot dr$$

$$E_p(r) = -q \cdot \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left[-\frac{1}{r} \right]_{\infty}^r = \frac{q \cdot Q}{4\pi\epsilon_0 r}$$

$$E_p(r) = k \frac{q \cdot Q}{r}$$

ELEKTROSTATYKA

POTENCJAŁ ELEKTRYCZNY

Potencjał elektryczny – energia potencjalna pola elektrycznego wyznaczona dla ładunku jednostkowego.

$$V(r) = \frac{E_p(r)}{q} = -\frac{W_{\infty r}}{q}$$

Potencjał od ładunku punktowego Q :

$$E_p(r) = k \frac{q \cdot Q}{r}$$

$$V(r) = k \frac{Q}{r}$$

Jednostką potencjału elektrycznego w układzie SI jest wolt [V].

NAPIĘCIE

Napięcie – różnica potencjałów między dwoma punktami równa pracy, jaką trzeba wykonać, żeby przenieść w polu elektrycznym ładunek jednostkowy pomiędzy tymi punktami.

$$V_K - V_P = \frac{-W_{PK}}{q} = - \int_P^K \vec{E} \cdot d\vec{r}$$

Powierzchnie i linie ekwipotencjalne – zbiór punktów o jednakowym potencjale.

Im większa zmiana potencjału na jednostkę długości tym większe pole elektryczne w danym kierunku!

Wektor $\vec{E}$ jest skierowany w stronę malejącego potencjału!

$$E_x = -\frac{\delta V}{\delta x} \quad E_y = -\frac{\delta V}{\delta y} \quad E_z = -\frac{\delta V}{\delta z}$$

GRADIENT POTENCJAŁU

$$E_x = -\frac{\delta V}{\delta x} \quad E_y = -\frac{\delta V}{\delta y} \quad E_z = -\frac{\delta V}{\delta z}$$

$$\vec{E} = [E_x, E_y, E_z] = -\left[\frac{\delta V}{\delta x}, \frac{\delta V}{\delta y}, \frac{\delta V}{\delta z}\right] = -\left[\frac{\delta}{\delta x}, \frac{\delta}{\delta y}, \frac{\delta}{\delta z}\right]V = -gradV$$

Znając rozkład potencjału elektrycznego w każdym punkcie przestrzeni, możemy na podstawie wielkości zmiany potencjału przypadającej na jednostkę długości (w każdym z trzech kierunków) określić wektor natężenia pola elektrycznego $\vec{E}$!

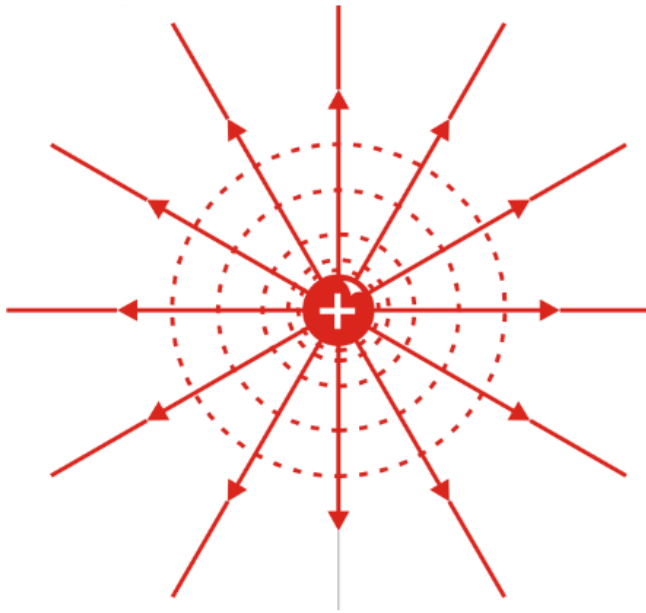

ELEKTROSTATYKA

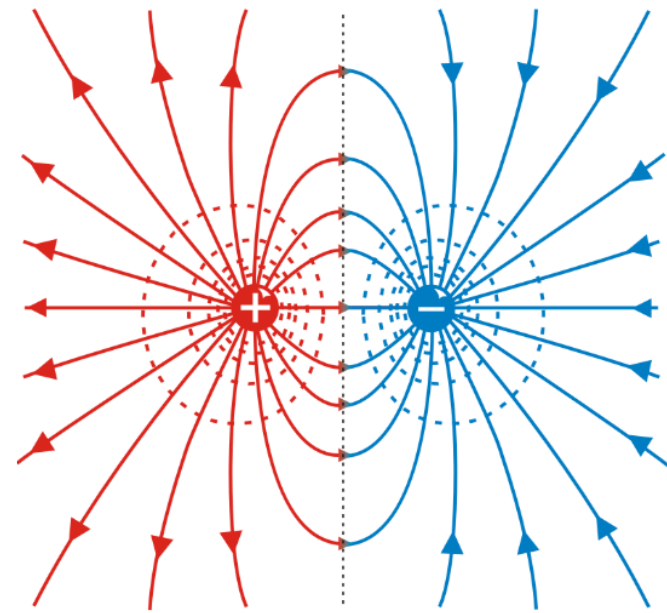
Linie sił pola elektrycznego są zawsze prostopadłe do powierzchni lub linii ekwipotencjalnych!

Kierunek wektora natężenia pola elektrycznego w dowolnym punkcie jest zgodny z kierunkiem wzdłuż którego potencjał spada najszybciej

Ładunek punktowy

Dipol elektryczny

ELEKTROSTATYKA

Potencjał pola pochodzącego od układu ładunków punktowych w określonym punkcie jest sumą potencjałów od poszczególnych ładunków!

Przykład:

Wartości i współrzędne dwóch ładunków znajdujących się na płaszczyźnie xy wynoszą:

$$q_1 = +3 \cdot 10^{-6} \text{ C}, x_1 = +3,5 \text{ cm}, y_1 = +0,5 \text{ cm};$$

$$q_2 = -4 \cdot 10^{-6} \text{ C}, x_2 = -2 \text{ cm}, y_2 = +1,5 \text{ cm}.$$

Znaleźć potencjał elektryczny w początku układu współrzędnych.

$$V(0,0) = V_1(0,0) + V_2(0,0)$$

$$r_1 = \sqrt{(x_1-0)^2 + (y_1-0)^2} = \sqrt{(0,035)^2 + (0,005)^2} \approx 0,035$$

$$r_2 = \sqrt{(x_2-0)^2 + (y_2-0)^2} = \sqrt{(-0,02)^2 + (0,015)^2} \approx 0,025$$

$$V(0,0) = V_1(0,0) + V_2(0,0) = k \frac{q_1}{r_1} + k \frac{q_2}{r_2} = k \left(\frac{q_1}{r_1} + \frac{q_2}{r_2} \right)$$

ELEKTROSTATYKA

$$V(0,0) = 9 \cdot 10^9 \cdot \left(\frac{3 \cdot 10^{-6}}{0,035} + \frac{-4 \cdot 10^{-6}}{0,025} \right) = 9 \cdot 10^3 \cdot \left(\frac{3}{0,035} - \frac{4}{0,025} \right)$$

$$V(0,0) = 9 \cdot 10^3 \cdot (86 - 160) = 9 \cdot 10^3 \cdot (86 - 160) \approx -0,7 \cdot 10^6 \text{ V}$$